

University of Western Macedonia, School of Fine Arts, Department of Fine and Applied Arts

Vol 1, No 1 (2008)

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες 2008

Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες 2008
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Πλαίσιο, σύλληψη, σκέψεις

Μαρία Α. Αγγελή

doi: [10.12681/visualmarch.3029](https://doi.org/10.12681/visualmarch.3029)

πλαίσιο, σύλληψη, σκέψεις

Η καλλιτεχνική φυσιογνωμία της φύσης και η φυσική φυσιογνωμία της τέχνης. Η έρευνα, η διαδικασία και ο περιβάλλον χώρος στην καλλιτεχνική δημιουργία. Τι αλήθειες καλούμαστε να δούμε σε αυτές τις συμβιώσεις;

Η πρόσκληση από το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Παν/μίου Δυτικής Μακεδονίας στην *Εικαστική Πορεία 2007* δε θα μπορούσε παρά να δώσει αφηγήριες για περιπέτεια¹ στο νου και στην ψυχή. Ήδη στο διάστημα πριν την παρουσία μας στον τόπο ερωτήματα στροβιλιζαν μέσα μας, όχι προς αναζήτηση απαντήσεων όσο προς διοχέτευση κατευθύνσεων και προσανατολισμού.

Σε ένα τρίστρατο εθνών, πολιτισμών και μνήμης δεν αναζητείται εύκολα η μονόπλευρη απάντηση σε ερωτήματα. Πολλά μάλλον όταν αυτά πηγάζουν με ερευνητική-δημιουργική διάθεση απέναντι (μέσα) στην τέχνη.

Ο τόπος ενέχει το χρόνο και ο δημόσιος χώρος το δημόσιο χρόνο.² Αν εντάξουμε στη σκέψη μας αυτή την καλλιτεχνική δημιουργία, έχουμε ένα δυναμικό πυρήνα έρευνας και δράσης πολύχρωμης. Δηλαδή; Οι αποχρώσεις και οι ποιότητες δίνονται από τη σχέση του καλλιτέχνη με τον τόπο, του εντόπιου με το ξένο, του πολιτισμικού υπόβαθρου με τον καλλιτέχνη-ντόπιο-τόπο...και οι δυναμικές – ή καλύτερα – οι δυνάμει υπαρκτές συνδέσεις πολλαπλασιάζονται. Για να μη φανεί ωστόσο χαοτική η όποια τυχόν πρόταση³ – αν και γνωρίζουμε ή/και βιώνουμε τη γοητεία του χάους στην καθημερινότητά μας – καλούμαστε να συνειδητοποιούμε το

άνοιγμα (περί) «ορισμού» του καλλιτεχνικού έργου προς τη διαδικασία, έρευνα, ανατροπή και επανακαθορισμό (πια) της έννοιας commodity, τη σχέση με το χρόνο/στιγμή και επομένως το χώρο ...

Δύο στοιχεία ερεθίζουν ακόμη περισσότερο την - εσωτερική πλέον - αναγκαιότητα αυτή: η φιλοξενία του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών στην ευρύτερη περιοχή της Φλώρινας (που μπορεί να δώσει και το αντίστροφο σχήμα) και η σύγχρονη εποχή του άυλου στην εργασία, δημιουργία, ανθρώπινη συναναστροφή.

Με αυτό το πνεύμα δίνονται στιβαρές ωθήσεις για δημιουργία εκτός – και εντός – πλαισίου αγοράς (μια και η αγορά υπάρχει στη σύγχρονη ζωή ως forum και market), πέρα από προσκολλήσεις⁴ σε συγκεκριμένα – και ίσως άκαμπτα - σχήματα, για επαναφορά της ολιστικής δημιουργίας με σύγχρονο DNA (εικαστικές τέχνες, χορός/κίνηση/σώμα, θέατρο, αφήγηση/μύθος, φωτογραφία, ιστορία, φυσικές επιστήμες...σε συνύπαρξη), στο όνομα της Ποίησης (< ποιώ), στο επέκεινα του Διαφωτισμού.

Μαρία Α. Αγγελί

1. ...με το αριστοτελικό ηχόχρωμα

2. πρβλ. και σελ.185 από κείμενο Wright Stephen, «A dis-operative Turn in Contemporary Art» στο συλλογικό τόμο Kouris H., Rand S. (ed.), 2006. On Cultural Influence. Collected Papers from apexart.

International Conferences 1999-2000 (N.York: Apexart)

3. [...] 'proposition' - το καλλιτεχνικό έργο για τον Kosuth

4. ...και επομένως φόβο